

معرفی نامزدهای نهایی چهره سال هنر انقلاب اسلامی

معاون هنری حوزه هنری از مشخص شدن ۶ نامزد نهایی چهره هنر سال انقلاب اسلامی خبر داد.
فاضل نظری درباره چگونگی روند جمع‌آوری آرا برای انتخاب چهره سال انقلاب اسلامی، گفت: ابتدا از میان همه کسانی که در سال‌های گذشته، آثار شاخص در حوزه هنر انقلاب عرضه کرده بودند، در یک گروه کانونی ۱۹ نفر انتخاب شدند که در فرآیند انتخاب مرحله به مرحله براساس رای حدود ۶ نفر از نخبگان و خبرگان هنری تعداد نامزدها به ۹ نفر رسید و بالاخره براساس اجماع این خبرگان تعداد نامزدهای نهایی به دلیل نزدیکی آرا به یکدیگر به ۶ نفر محدود شد که اسامی آنها به ترتیب حروف الفبا عبارت است از: آقایان جواد افشار، پرویز پرستویی، عبدالحمید قدیریان، مجید مجیدی، هادی محمدیان و خانم بهناز ضرابی‌زاده. وی در توضیح نحوه و شرایط انتخاب‌افزود: ملاک ما برای انتخاب هنرمند برتر سال ۱۳۹۴، ارائه و عرضه عمومی اثر او بوده و نه سال تولید اثر و ما علاوه بر بررسی آثار هنرمندان، به فعالیت فرهنگی – هنری آنها هم توجه کردیم و میزان حضور آنها در فعالیت‌های گسترده اجتماعی در حوزه انقلاب اسلامی، برای‌مان حائز اهمیت بود.
قرار است در جشن هنر انقلاب اسلامی چهره برتر هنر انقلاب در سال ۱۳۹۴ معرفی شود و حوزه‌های مراکز استان هم هنرمندان انقلابی سال خود را معرفی و از آنها تجلیل می‌کنند.

■ ■ ■

انتقاد مدرس تئاتر در مراسم گرامیداشت روز هنر انقلاب اسلامی:

وزارت ارشاد مدیریت ندارد

نشست محمود صلاحی، رئیس سازمان فرهنگی – هنری شهرداری تهران به مناسبت گرامیداشت روز هنر انقلاب اسلامی با حضور جمعی از هنرمندان کشور در محل باغ موزه هنرهای ایرانی برگزار شد. در این مراسم نمایندگان حوزه‌های مختلف هنری به ایراد سخنرانی پرداخته و دغدغه‌های خود را درباره معضلات و مسائل موجود بیان داشتند. در این میان قطب‌الدین صادقی، مدرس هنرهای نمایشی و نماینده حوزه تئاتر عنوان داشت: در زمینه هنر ما کم آورده‌ایم. چطور است که وزارت ارشاد در این شهر ۱۱ میلیونی فقط ۷ سالن نمایش دارد؟! مگر می‌شود یک همچین چیزی؟ این در حالی است که شهر کاهرد، ما چرا مدیر مناسب و از آن مهم‌تر تولید مناسب نداریم؟ موقعی که ما در بحران تولید قرار می‌گیریم خلائی ایجاد می‌شود برای سریال‌های مزخرف کشورهایی که می‌دانیم با چه نیاتی این کارها را تولید می‌کنند.
صادقی ادامه داد: شهرداری حافظ و صاحب روح مردم تهران بوده و نهادی مردمی است. امروز ۱۱ میلیون نفر بی‌برنامه هستند و پای آشتال‌های ماهواره‌ای می‌نشینند. وزارت ارشاد پول ندارد، مدیریت ندارد و کارهایی را که باید نمی‌کند، زیرا اگر می‌خواست بکند تا به حال انجام می‌داد. در این ۲۴ سال فقط ۲ سالن اضافه کرده است.

■ ■ ■

روایتی از زندگی شهید آیت‌الله

صدر در جشنواره جهانی فیلم فجر
فیلم سینمایی «شهید» محصول کشور عراق که به زندگی و مبارزات شهید آیت‌الله محمداقبر صدر می‌پردازد، در جشنواره جهانی فیلم فجر برای نخستین بار روی پرده می‌رود. به گزارش ستاد خبری جشنواره، جشنواره جهانی فیلم فجر در سی‌وچهارمین دوره خود میزبان نخستین فیلمی است به نام «شهید» از کشور عراق که بخشی از زندگی شهید آیت‌الله محمداقبر صدر را روایت می‌کند. این فیلم مبارزه شهید صدر علیه رژیم صدام را به تصویر می‌کشد و حمایت‌او از انقلاب اسلامی و مردم ایران را روایت می‌کند. حضور ۲ فیلم از عراق که سال‌هاست به دلیل مشکلات و جنگ‌های طولانی درگیر محرومیت فرهنگی است در جشنواره جهانی فیلم فجر، احترام به تلاش سینماگران این سرزمین برای پیدا کردن زبانی هنرمندانه برای روایت تاریخ و حفظ هویت اسلامی و ملی است.

بازگشت دن کیوت

تری گیلیام که از ۱۷ سال پیش قصد ساخت فیلم سینمایی «مردی که دن کیوت را به قتل رساند» را داشت، سرانجام این پروژه سینمایی را کلید می‌زند. این فیلم سینمایی براساس اثر مشهور میگل سروانتس ساوودرا، نویسنده اسپانیایی ساخته می‌شود و قرار است جک اوکالن و جان هرت به جای جانی دپ و ژان روفشورت ایفاگر کاراکترهای اصلی فیلم باشند. فیلمبرداری پروژه سینمایی «مردی که دن کیوت را به قتل رساند» با بودجه‌ای بالغ بر ۱۶ میلیون یورو، از ماه سپتامبر آغاز خواهد شد.

سعید قاسمی: فیلم متاخر توماس اندرسون، اقتباسی وفادارانه از زمان مشهور تامس پینچون با نام «فساد ذاتی» است. اصطلاح فساد ذاتی، به از بین رفتن اشیاء به واسطه ناپایداری مواد به کار رفته در آنها گفته می‌شود و این اصطلاح در فیلم، به شخصیت‌ها، مردم و شهرهای آمریکای دهه ۷۰اشاره دارد. فیلم «فساد ذاتی» به برهه‌ای از تاریخ آمریکا اشاره دارد که قطار آمریکای آرمانی، از ریل خارج می‌شود و ایده‌آل گرایی دهه ۶۰، در این زمان جای خود را به بی‌تفاوتی و بحران در زندگی آمریکایی می‌دهد. فیلم از جایی آغاز می‌شود که معشوقه سابق داک، شاستا فی هپوورت (کاترین واترسون) که اکنون معشوقه یک ملاک محلی به نام میکی وولفمن (رایک رابرتز) است به دیدن

او می‌آید. او از داک (خوآکین فونیکس) می‌خواهد نقشه‌های همسر میکی را نقش بر آب کرده و کاری کند که میکی روانه بیمارستان روانی نشود. زمانی که داک تحقیقات خود را آغاز می‌کند، شاستا و میکی هر دو ناپدید می‌شوند. «فساد ذاتی» از همان ابتدا خود را به‌عنوان یک فیلم نواز معرفی می‌کند اما با گذشت مدتی از فیلم، مخاطب در می‌یابد که با یک فیلم نواز نامتعارف مواجه بود. قهرمان فیلم، یک کارآگاه خصوصی معتاد به علف‌مرد می‌شود، که شمایل اشخاص هیپی دهه هفتاد را دارد. از نظر شخصیت‌پردازی و روایتگری فیلم، می‌توان «فساد ذاتی» را با فیلم موفق «خداحافظی طولانی» رابرت آئمن مقایسه کرد. گروهی از منتقدان، فیلم‌های «باگی نایت» و «هاگنولیا» را نشان از تاثیرپذیری اندرسون از آئمن می‌دانند اما سخنی گزاف نخواهد بود اگر بگوییم «فساد ذاتی» به مراتب پیش از این دو فیلم، نشان از تاثیر شگرف آئمن بر اندرسون دارد. اندرسون در عین وفاداری به کتاب، در ترسیم فضایی دهه ۷۰ آمریکا به طرز چشمگیری موفق عمل می‌کند. اگر اندرسون در فیلم قبلی‌اش با نام «ستاد»، آمریکایی‌های خوشبخت دهه پنجاه را در جست‌وجوی معنای زندگی نمایش می‌داد، اینجا در «فساد ذاتی» نشان می‌دهد چطور تمام آن خوشبختی و خوش‌بینی با موج ضدفرهنگی دهه ۶۰ به یاد رفت. داستان فیلم «فساد ذاتی» درست از اوایل دهه ۷۰ آغاز می‌شود. زمانی که ریچارد نیکسون به ریاست‌جمهوری ایالات متحده رسیده

است و آمریکا در بحبوحه جنگ ویتنام قرار دارد. از سوی دیگر ظهور خانواده منسون، نئونازی‌ها، سرمایه‌دارهای لس‌آنجلسی و وقوع اتفاقاتی دیگر از این قسم، نشان از حال و هوا و اتمسفر بحرانی آن زمان دارد. زمانی که باورهای قدیمی از بین رفتند، چارلی منسون تبدیل به قدیس دوره‌ای جدید در فرهنگ آمریکا شد و این جامعه‌ای است که پینچون و اندرسون ترسیم می‌کنند. جامعه‌ای که به تعبیر یکی از منتقدان آمریکایی، در آن هیپی‌ها همانند قارچ در حال رشد بودند و در منوی سالن‌های ماساژ گزینیه‌های غیراخلاقی با قیمت ۱۴ دلار عرضه می‌شدند. اندرسون با هوشیاری، پیوند قابل توجهی بین اوضاع آشفته فرهنگی، اجتماعی و اوضاع سیاسی که حاصل اعمال ذهنیت محدود نیکسون بر جامعه است، برقرار می‌کند. این اوضاع آشفته معلول همان فساد ذاتی است که بالقوه در وجود انسان‌ها قرار دارد که اکنون چه در عرصه سیاسی و چه در عرصه اجتماعی و فردی بروز می‌کند. همانطور که مصرف علف‌بین عددهای از اهالی کالیفرنیا نپاینده شده‌است، کشور آمریکا هم به موازات مردمش درگیر اعتیاد است. اعتیادی که به‌زعم فیلمساز نوعی اعتیاد به جنگ‌افروزی‌های بی‌دلیل آمریکا است. دیالوگی که بین کوی هارلینگن (وئن ویلسون) و داک رد و بدل می‌شود نه‌تنها گواهی بر این مدعاست، بلکه تیغ تند انتقاد را هم به سمت سیاست‌های خارجی ایالات متحده می‌گیرد. زمانی که کوی آمریکا را به یک مادر تشبیه می‌کند و سپس خطاب به داک می‌گوید:

نقد فیلم «فساد ذاتی» آخرین اثر پل توماس اندرسون

مرثیه‌ای برای آمریکا

است و آمریکا در بحبوحه جنگ ویتنام قرار دارد. از سوی دیگر ظهور خانواده منسون، نئونازی‌ها، سرمایه‌دارهای لس‌آنجلسی و وقوع اتفاقاتی دیگر از این قسم، نشان از حال و هوا و اتمسفر بحرانی آن زمان دارد. زمانی که باورهای قدیمی از بین رفتند، چارلی منسون تبدیل به قدیس دوره‌ای جدید در فرهنگ آمریکا شد و این جامعه‌ای است که پینچون و اندرسون ترسیم می‌کنند. جامعه‌ای که به تعبیر یکی از منتقدان آمریکایی، در آن هیپی‌ها همانند قارچ در حال رشد بودند و در منوی سالن‌های ماساژ گزینیه‌های غیراخلاقی با قیمت ۱۴ دلار عرضه می‌شدند. اندرسون با هوشیاری، پیوند قابل توجهی بین اوضاع آشفته فرهنگی، اجتماعی و اوضاع سیاسی که حاصل اعمال ذهنیت محدود نیکسون بر جامعه است، برقرار می‌کند. این اوضاع آشفته معلول همان فساد ذاتی است که بالقوه در وجود انسان‌ها قرار دارد که اکنون چه در عرصه سیاسی و چه در عرصه اجتماعی و فردی بروز می‌کند. همانطور که مصرف علف‌بین عددهای از اهالی کالیفرنیا نپاینده شده‌است، کشور آمریکا هم به موازات مردمش درگیر اعتیاد است. اعتیادی که به‌زعم فیلمساز نوعی اعتیاد به جنگ‌افروزی‌های بی‌دلیل آمریکا است. دیالوگی که بین کوی هارلینگن (وئن ویلسون) و داک رد و بدل می‌شود نه‌تنها گواهی بر این مدعاست، بلکه تیغ تند انتقاد را هم به سمت سیاست‌های خارجی ایالات متحده می‌گیرد. زمانی که کوی آمریکا را به یک مادر تشبیه می‌کند و سپس خطاب به داک می‌گوید:

فیلم اگرچه با یک پیرنگ اصلی آغاز می‌شود اما با گذشت زمان روایت خود را عاملانه، معطوف به خرده‌پیرنگ‌هایی می‌کند که در مسیر تلاش‌های داک قرار می‌گیرند. به عبارت دیگر هرچه به پایان نزدیک می‌شویم از اهمیت گره‌گشایی اصلی داستان کاسته می‌شود. تحت چنین شرایطی اصل پیش‌زنده فیلم، نه خط پیرنگ یا داستان بلکه شخصیت داک و کنش‌ها و مشاهدات او است. اگر چه میزان ارتباط خرده‌پیرنگ‌های داستان با یکدیگر کاملاً مبهم است، با این حال نمی‌توان این موضوع را ایرادی در بافت روایی فیلم قلمداد کرد، چرا که فیلمساز، عاملانه ابهام موجود را در فیلم نهادینه می‌کند و از اهمیت آن می‌کاهد. به بیان دیگر شروع و پایان فیلم اهمیتی ندارد بلکه مسیری که داک طی می‌کند

تا مخاطب را به پروسه‌ای شبیه به یک کشف و شهود

(اگر چه مبهم و غریب) دعوت کند، همان اصلی است

که از اهمیت برخوردار است اما زیبایی‌های فیلم به

همین مسائل خلاصه نمی‌شود.

دستاوردهای بصری اندرسون به طرز عجیبی در فیلم خوندنمایی می‌کنند. اندرسون توانسته به خوبی لحن سوررئال و پست مدرن پینچون را در فیلم بگنجاند. یکی از عناصری که به این موضوع کمک کرده فیلمساز رابرت الزویت است که مشابه به فیلمبرداری‌های دهه ۷۰ از ریزه‌کاری‌های زیادی برخوردار است. سبک و سیاق نماهای فیلم با ماده مخدری که داک مصرف می‌کند همخوانی دارد و عمدتاً از برداشته‌های آرام و زوم‌هایی که به کندی پیش می‌روند استفاده شده است. اندرسون برخلاف فیلم‌های «خون به پا خواهد شد» و «ستاد» اینجا بیشتر از نماهای بسته و رنگ‌های تند استفاده کرده است که حس نشستگی داک را به مخاطب انتقال می‌دهد. در مجموع باید اذعان کرد «فساد ذاتی» در عین شایستگی به طرز عجیبی در جوایز اسکار از چشم مسؤولان آکادمی اسکار پنهان ماند و البته از جایزه‌های اهدایی سیاست‌تپه‌اسکار انتظاری بیش از این نیست و آنها فیلم‌هایی خاص را از ابتدای سال و شاید کمی دوترتو از زمان پیش‌تولید اثر انتخاب می‌کنند!ا کمتر فیلمی را در سال‌های اخیر می‌توان مشاهده کرد که از غنا و زیبایی شگفت‌انگیز «فساد ذاتی» برخوردار بوده و اینچنین بی‌پروا و جسورانه، موج ضدفرهنگی آمریکایی را به باد انتقاد گرفته باشد.

عزت‌الله ضرغامی در مراسم بزرگداشت شهید سیدمر ترضی آوینی:

آوینی با انقلاب از انفعال روشنفکری بیرون آمد

و مسائل نظری است که مربوط به اوست و این روزها مورد بحث قرار می‌گیرد. سیدمرترضی آوینی یک روشنفکر است اما پیش از توضیح بیشتر باید بگویم روشنفکرها ۲ دسته‌اند، یک دسته از متن مردم هستند و دسته دوم بریده از مردم. شهید آوینی از متن مردم بود که به پرتو افکنی مشغول بود و دغدغه‌های مردم و متن آنها را انعکاس می‌داد. وی ادامه داد: آوینی با انقلاب تحول و تولد جدیدی یافت. ققنوس‌وار از خاکستر انفعال و رختی که دامن روشنفکری را در دهه ۵۰ در کشور گرفته بود، بیرون آمد. لذا خودش هم از آن حرف می‌زند و مظاهر آن را به آتش می‌کشد. در این مراسم خوشروهای دوست و هم‌زم شهید آوینی طی سخنانی در واکنش بر برخی موضع‌گیری‌ها درباره شهید آوینی گفت: این روزها نکاتی درباره شهید آوینی بیان می‌شود که غبار غم را روی دل‌های‌مان می‌نشانند. شهید آوینی را انسانی منذبذب، دهم‌میزاج و احساساتی معرفی می‌کنند، در

دلنوشته نویسنده «نامیرا» درباره جهان زیست شهید آوینی

مردی اهل تکلیف

هنری شب و روز در کلتکس‌هایی که هنوز تبدیل به بتون نشده بود، تلاش می‌کردید تا از مسیر هنر و ادبیات شاکله فرهنگ، سیاست و اقتصاد را پایه‌ریزی کنید، من، سهیل محمودی و موسی بیج در روزنامه اطلاعات مشغول کار بودیم و گاه به این همه تلاش شما به دیده شک و آب در هاون کوبیدن می‌نگریستیم– بگذریم که در آن دوران بیشتر وقت من در جبهه‌ها سپری می‌شد و در آنجا صدای ۲ نفر وقتی از بلندگوهای بوقی یگان‌ها برمی‌خاست، نیروها را از خود بیخود می‌کرد؛ یکی صوت حاج‌صادق آهنگران از یادداشت‌ها بگذرم اما نشد. بسیار کوشیدم که از شهید آوینی بود. اینها را گفتم تا عرض کنم که اگر مرتضی آوینی هم مثل شما بود، من دوستش می‌داشتم. یقین دارم که اگر آوینی الان در میان ما

چنانکه شما در یادداشت خود گفتی و بعد در قوطی پلاستیکی را باز کردی و قرص صوتی را خوردی و دوباره تکرار آب و دوباره هاون و دوباره…»

انتشار برجسته‌ترین مواضع

رهبر انقلاب در «من انقلابی‌ام»

کتاب «من انقلابی‌ام» که بازخوانی برجسته‌ترین مواضع انقلابی رهبر معظم انقلاب است، توسط نشر ساقی منتشر می‌شود. مرتضی مهدوی این کتاب را در ۲ فصل و ۸ بخش گردآوری و تدوین کرده است و در فصل اول به مواردی چون موضع رهبری در قبال کشورهای غربی (آمریکا و اروپا)، رژیم اشغالگر قدس و حمایت از جریان مقاومت، چالش انرژی هسته‌ای و بیداری اسلامی پرداخته شده است. فصل دوم شامل مواضع رهبری در بعد سیاست داخلی همچون فتنه ۱۸ تیرماه سال ۱۳۷۸، فتنه سال ۱۳۸۸، مواضع انقلابی رهبری در قبال مسائل فرهنگی و اهتمام رهبری به تعمیم انقلابی‌گری در همه ارکان و ششون نظام است. گفتنی است، عنوان کتاب براساس سخنرانی معروف رهبر انقلاب در دیدار فرماندهان و جمعی از کارکنان نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران در بهمن‌ماه ۱۳۹۱ اقتباس شده است. ایشان در بیانات خود فرمودند: «من دیپلمات نیستم، من انقلابی‌ام. حرف را صریح و صادقانه می‌گویم. دیپلمات خاص کلمه‌ای را می‌گوید، معنای دیگری را ازاده می‌کند، ما صریح و صادقانه حرف خودمان را می‌زنیم، ما قاطع و جازم حرف خودمان را می‌زنیم.»

■ ■ ■

سردار جعفری:

پیام اصلی «بادیگارد»

حفاظت از ارزش‌هاست

سردار جعفری بعد از تماشای فیلم «بادیگارد» درباره اثر تازه ابراهیم حاتم‌کیا گفت: پیام اصلی فیلم سینمایی «بادیگارد» این است که پاسداری که وظیفه حفاظت را برعهده دارد به دنبال حفاظت از ارزش‌هاست. سرلشکر جعفری بعد از تماشای فیلم «بادیگارد»، این اثر سینمایی را خوب عنوان کرده است و گفت: پیام اصلی فیلم سینمایی «بادیگارد» این است که پاسداری که وظیفه حفاظت را برعهده دارد به دنبال حفاظت از ارزش‌هاست.

■ ■ ■

«ایستاده در غبار»

از ارکان دوم نوروز خارج شد

در حالی که عنوان شده بود فیلم «ایستاده در غبار» از روز اول اردیبهشت در ارکان دوم نوروز روی پرده می‌رود اما با توجه به شرایط ارکان فیلم‌های نوروزی، دست‌اندرکاران و پخش‌کننده فیلم تصمیم گرفتند اسکران را به زمان دیگری موکول کنند. به گزارش «وطن امروز»، فیلم سینمایی «ایستاده در غبار» که عنوان بهترین اثر جشنواره فیلم فجر سی‌وچهارم را دارد، به گفته کارگردان فیلم قرار بود در گروه آزاد توسط موسسه سینمای انقلابی ایران شود و مقدمات ارکان و تبلیغات آن در دست انجام بود که طی تصمیم جدید اتخاذشده این مساله فعلا منتفی شد. علی سرتیپی، مدیرعامل شرکت فیلمبران درباره این مساله بیان داشت: «فعلا تصمیم گرفتیم این فیلم در ارکان دوم نوروزی ارکان نشود. البته این ارکان هم کاملاً قطعی نشده بود و یک احتمال بود و حالا قرار است این فیلم را به شرایط بهتری ارکان کنیم و با توجه به اینکه فیلم «بادیگارد» نیز در ارکان قرار دارد و این فیلم و «ایستاده در غبار» از بعضی لحاظ به یکدیگر نزدیک هستند، ارکان هم‌زمان آنها تمهیددرستی نیست و در نتیجه تصمیم گرفتیم فیلم «ایستاده در غبار» را در شرایط مناسب‌تری ارکان کنیم.» با این حال محمدحسین مهدویان، کارگردان جوان و کاربلد این فیلم با نوشتن یادداشتی کوتاه در صفحه اجتماعی عنوان داشت: «همیشه اوضاع آطور که دوست‌داری پیش نمی‌رود. انگیزه‌انگیزتر اینکه کاری هم از دستم ساخته نیست. خلاصه فعلا منتظر ارکان نباشید. خودم و فیلم‌ها را به خدا سپردم. الخیر فی ما وقع.»

■ ■ ■

تلاش برای ساخت سریال

«حضرت موسی (ع)»

رئیس مرکز گسترش فیلمنامه‌نویسی آخرین جزئیات ساخت سریال «حضرت موسی (ع)» را بیان کرد. به گزارش تسنیم، امین صدیقی در این‌باره گفت: در حال حاضر برای ساخت مجموعه «حضرت موسی (ع)» هماهنگی‌هایی در حال انجام است تا پیش‌تولید آن انجام شود. وی درباره کارگردانی این سریال هم توضیح داد: جمال شورجه که مشاور کار است تا به امروز به عنوان پیگیری‌کننده کارها، دنبال ساخت اثر بود. همچنین آقای شورجه به عنوان تهیه‌کننده در این پروژه قرارداد دارند و این مساله قطعی است. اما گردانی وی در این کار هنوز قطعی نشده است. صدیقی اضافه کرد: به دنبال این هستیم تیم تهیه و تولید سریال «حضرت موسی (ع)» به چه شکل باید باشد تا مقدمات کار پیش‌تولید این اثر در سال ۹۵ شروع شود.